

ELCILIKLERIMIZ DISISLERINI GEREGINCE TEMSIL EDEBILİYOR MU?

Bizde Osmanlı'dan kalmadır; Resmi görevlere olaganustu saygi.. Onlari gorunce tum dugmeler iliklenir. Hatta gomlek dugmeleri bile.

Halbuki Ankara caddelerinde bir Amerika'li konsolosa rastlayan bir Amerikalı için O, sadece (sade) bir devlet memurudur, görevlisidir. Bakar, gecer.

Amerika'da uzun süre yaşamaktan kaynaklansa gerek. Kimin kim için çalıştığını ayırd eden bir toplumun daha sağlıklı olduğunu zannediyorum. Yani onlar (resmi görevliler ve seçilenler) biz olduğumuz için varlar, biz onlar olduğu için değil. Zaten yurt dışında da sevilen az sayıda devlet temsilcilerimiz de hep bu bilinci ayırd edebilenler insanlardır. Kaf dağında gezmeyip, insanına her zaman gerçek değerini verenleri hep daha çok sevmisizdir ve onlar da görevlerinden ayrılıp Türkiye'ye donduktan sonra hep güzel hatırlanmışlardır.

Bu zihniyeti içine sindirebilmiş dünya aydını hariciyelerimiz, diyorum ki o zaman, şimdi belirteceklerimi saygıyla karşılayacaklardır. Çünkü bunlar kendilerine bir saygısızlık emaresi olarak değil, tümümüzün iyiliği için dile getirilmiş şeylerdir. Yine bunu dile getirirken, unutulmasını ki, bizim Türk hariciyesine, dışişlerine, kariyerleri için dünyayı gezip, ailelerine birkaç yılda bir kültür soku yasatan, ve ülkeleri için aileleri ile birlikte uzun ve mesakktali bir memurluk hayatı yaşayan dışişleri mensuplarına saygımız vardır. Allah var, çoğu zaman onların yerinde olmak istememisizdir. Biz bazı hariciyeciler biliriz ki, ailelerinin yüzünü ayda yılda bir görürler.

Şimdi: bir de Dışişlerimizin pek de bizi rahat ettirmeyen yuzu..

Türkiye'de birkaç kurum var ki kurumsallıkları bize huzur verir ve bizi hosnut eder. Silahlı kuvvetlerimiz, İş Bankası, Dis İşlerimiz.. Buralarda yükselmek torpil işi olmaz. Emek, beceri ve zeka değerlendirmesi yükselmenin temel prensibidir.

Dis İşleri'nin kurumsallığının bu özelliğinin dışındaki görüntüsü ancak, pek de iç acı değil.

Amerika'dayız, Amerika'dan bahsedelim.

Buyukelciligimizde konsoloslarımız, ve birçok da ateselerimiz var: Kültür Ateseleri, Eğitim Ateseleri, Tarım Ateseleri, Askeri Ateseler, Ticaret Ateseleri.. Var da var.

Bir de tabii Fahri Baskonsoloslarımız var ki.. evlere senlik.

Amerika gibi Türklüğün, Türk tarihinin, Türk imajının en çok taaruza ugradığı, Türk lobciliğinin belki de en aktif ve bilinçli çalışması gereken bir ülkede, bazen merak etmiş, çoğu zaman da sasirip kalmışsınız bu insanlar ne iş görür diye. Çoğu zaman diyorum, çünkü ilerinde gerçekten çalışanları da olmuştur. Ancak bunlara ramen Dis İşleri'miz bilinçli kurumsallaşma özelliğini sadece üst-üst yapılanma düzeninde gerçekleştirebilmiş, fakat kurumsallığı, çalışanlarının ne kadar çalışacağı düzenini yerleştirebilme eksikliği açısından bizleri çoğu zaman hayal kırıklığına uğratmıştır.

Bunların yazar tarafından yaşanan örnekleri sadece Amerika değildir. Türk hariciyesinin buyukelcilik ve konsolosluk temsilcilerini Yunanistan, Azerbaycan, İsrail, ve Bulgaristan'da da izleme olanığı bulmuşuzdur.

Belli ki bu yapılanmada Amerika açısından bir özellik yok. Dis İşleri temsilciliklerimizin çalışma disiplinleri hep aynı. Buyukelcilige ve konsolosluklara ziyaret veya iş amacı ile gelen Türklere "sen benim için varsin" muamelesi. Doğu Anadolu bürokratik devlet dairesi zihniyeti ile çalışan bir çalışma disiplini. Kim kaçta gelir, kaçta gider? Toplum ile devleti arasındaki bağı "resmi" devlet memurluğundan ne kadar ileriye götürür ve topluma ne kadar yaklaşıyor? Resmi iş için bu devlet kapısına gelmiş insanına karşı uyguladığı "müşteri hizmetleri anlayışı"nin capı nedir? Bu soruların cevapları birçok cirkin anı ve anektotlardır ki, onlar da bizim genel yaramızdır.

Bir de fahri baskonsoloslarımız var! Hani, bazı bölgelerinde bir resmi temsilciligimiz olmadığı için bu onurun bahsedildiği insanlar.. Hangisi neden bu işe hangi buyukelci zamanında, hangi torpille layık görülmüşlerdir? 5, 10, 20 yıl gibi uzun sürelerle bu koltukları işgal edip de toplum içinde kimsenin ismini bile bilmediği fahri baskonsoloslar. Sanki Türk kitliği varmış gibi seçilmiş, Türkçe bile bilmeyen Amerikalılar (resmi Türkiye temsilcileri..) Özellikle Amerika'da, bunca tanıtım ve lobicilik sorunumuzu yaşadığımız yıllarda, toplum ve resmi kurumlar arasında iletişim kurması, gerektiğinde toplumu lobiciligimiz ve tanıtımımız için toplu harekete yönlendirmesi elzem olan yorgun ve bıkkın simali görevlilerimiz.. Bu büyük onuru hakıyla taşımak yerine sadece bir etiket olarak taşıyan, Türk toplumunun temel dokusundan elini çekmiş, çalışmaları kokteyllere katılmayı aşmayan görevlilerimiz.. Özellikle Ermeni lobisinin etkin olduğu eyaletlerde insanımızı mobilize edememiş, harekete geçirememiş görevlilerimiz.. Ne iş yapar bu insanlar? En son kim sormuştur? Kendileri hakkında düzenlenmiş periodic bir değerlendirme parametresi var midir? Daha ne kadar bu koltukları işgal edeceklerdir?

Amerika'daki Türk toplumunun niteliği 40, 30, 20, ve hatta 5 yıl evveline nazaran bile çok değişmiştir. Ekseriyeti "beyaz yaka" olan eski Türk toplumuna kıyasla son yıllarda yeni Türk-Amerikan toplumu içinde, kuvvetli bir Türk lobiciliği adına son derece önemli addedilebilecek, büyük sayılarda bir Türk "mavi yakalı kesim" belirmiştir.

Bu son derece önemli kesimin, kendilerine verilmesi gereken hizmet açısından ihmal edilmemesi ve lobiciligimiz adına da yuklenebilecekleri ve yüklenmeye hazır oldukları niteliklerinin gözardı edilmemesi açısından ve Amerika'da devam eden tanıtım ve politik sorunlarımıza çözümlerin hayata geçirilmesi konusunda çok önemli olan, lider-toplum dayanışması göz önüne alındığında, Dis İşleri Bakanlığımızın, daha dinamik, yaratıcı bir düşünce yapısı ve daha taze kan insan kaynakları ile kendisini yenilenmesinin ve yeniden bir yapılanmaya gitmesinin artık zamanı gelmiştir.

Onlar bizim için ve bize hizmet için varlar, biz onlar için değil.